

Mikela da Luka – módní značka

"Nikdy nelituji, co a jak jsem udělala. Prostě jsem to tehdy udělala nejlíp, jak jsem uměla s těmi informacemi, co jsme měla. Důležité je to odhodlání něco udělat a ty činy. Sen se nestane skutečností, pokud něco neuděláte. Takže směle do toho! Jasně, že se to vymkne z rukou, ale s každým pádem jsme silnější a odolnější. Je to hra."

www.mikela-da-luka.com

Mikelu jsem znala od vidění. A taky se o ní všude mluvilo.

A pak jsme se potkaly. A sedly jsme si.

A kromě úplně božího rána u ní v kuchyni nad kafem a sušenkami, jsme stihly probrat snad celý umělecký svět, svět módy a reklamy a ještě ty naše malé soukromé světy.

Díky, Mikel, za tu parádu, kterou pro nás tvoříš. S Tebou se hned každá ženská cítí líp!

Pamatuji si dodnes, jak jsem si před víc než deseti lety koupila růžový nákrčník a ještě růžovější čepici „s ušima“ s tenkrát neznámým názvem „Fun Da Luka“. Měla jsem pocit, že je to přesně to „mé“ oblečení. Od té doby se tahle značka s jedinečným oblečením velmi vyvinula, změnila svůj název a stále expanduje dál a dál. Za vším stojí energická a ambiciózní Michaela Tlustá, kterou stojí za to poznat.

Mikelo, ve tvé tvorbě vnímám několik milníků. Prvním byla změna názvu a profesionalizace značky, ruku v ruce s černou barvou, která byla tou dobou u tvého oblečení dominantní. Dalším milníkem byl určitě tvůj showroom, potom e-shop. Následně jsi se znovu trochu otevřela barvám. A nyní se chystáš expandovat do zahraničí a vrháš se do opravdového byznysu.

Co je tvým hnacím motorem? A kde čerpáš inspiraci?

Hehe .)) Mám vrtuli v zadku, a inspirace je úplně všude kolem mně, kolem vás, ve vás i ve mně... Mívám někdy takové, že se zahledím v nějaké koupelně na dlaždičky s „mramorovým“ vzorem a už tam vidím obličaje, postavy, outfity, příběhy...tohle já vidím úplně všude možně – ve šmouhách na neumytých oknech v autě, v louži na chodníku, do které ještě trochu prší, v oschlé vyšlapané trávě, na talíři po dojení omáčky .))) ...co já vím? A miluju lidi! Jak chodí po městě, jak sedí v kavárnách, jak spěchají nebo jen tak leží, když mluví a nejvíc když dělají něco, co je moc baví, jak s tím úplně splynou – to je paráda, září jim oči a obklopuje je pak taková zvláštní aura, vyzařuje z nich Bůh. Ten samej Bůh, který mně umožňuje tvořit ve flow, které si moc užívám. A co pak teprve, když si ty moje výtvary ještě kupují ostatní? To je skvělý, to že se to ostatním líbí a že z toho můžu superdobře žít. A nemusím už dělat nic jiného... Jako jó – tu pračku i myčku musím, i svačiny dětem – ale to ja ráda, a nebudem přeci špinaví a hladoví, ale jako že ten den je pro mně stále strašně krátký – tolik bych toho ještě chtěla stihnout... A tak se vždy těším na každý nový den, nové ráno...Přeskakuju všechny doporučované rituály, jako třeba studená sprcha, meditace, ranní cvičení – to já dělám jen, když se mi chce, jinak hned pracuju – tedy

když já to nevnímám ani jako práci, mezi umytím zubů a snídání stihnu post na jednu socku, mezi snídání a sprchou pak emaily, v koupelně v ručníku pak vysmahnu návrh na kampaň, cestou autem mi problejskne hlavou pár nápadu na outfity do nové kolekce a tak nějak pozvolna se to sune ze všech stran, kdykoliv. No na takový rozhovor, co teď spolu děláme (tedy spolu hehe – děláme to odděleně, ale...) na to jsem si vyhranila ten čistý čas, s kafem u stolu. Mám ráda ty čisté časy :))) Ale tomu já říkám už exekutiva. Vše podstatné proběhne hlavou než si k tomu sednu, pak už jenom jedu, takový strojek .) A mám ještě potom takové ty časy, kdy nedělám pracovně nic – ležím v sauně, nebo u manikérky, plavu...

Jo ale to jsem odpověděla asi jen na poslední otázku, he.) Si říkáme se ségrou, že mluvíme do stromečku...a když už se klátí poslední větchá větev, je načase se vrátit zpátky do kmene, ke kořenům... Takže vemu to systematicky (sama bych to takhle neuspořádala, no mantinely můžu)
:

Změna názvu

Tohle bylo prozaické. Kdysi v pravěku mě pozvali do veřejnoprávní televize – do nějakého pořadu, kde jsem mohla přinést svoje modely, mluvit o nich i o sobě, ale název značky tam nesměl zaznít. A někdo moudrý (už ani nevím kdo) mi poradil, ať si ještě rychle změním název značky, ať tam strčím svoje jméno. Mně všichni říkají Mikela, je to exotické, moc lidí si tak u nás neříká, a tak mě tam oslovovali i moderátorky. A tak jsem vyškrtla první slovo z Fun da Luka a vznikla Mikela da Luka. Pak si to už google našel, když někdo hledal...

Černá barva

Já jsem taková temná síla, né každý to musí, ale prostě černá.

A ono se to nakonec i nejlíp prodává.

Showroom

Když už jsem kvůli osobním odběrům (zákaznice mě znaly z trhů a z Fleru) měla plnou ložnici, pracovnu i malinkatou kancelář, co jsme s asistentkou pronajaly na byznys .), tak bylo načase se rozhlédnout po prostoru pro obchůdek. V té době jsem oslovila jednu náhodnou klientku na marketu (moc se mi líbila), jestli by nechtěla pro mně fotit, že ji všechno sluší... A ona, že je tady s přítelem a ten je fotograf a bez foťáku nikdy nevyleze z domu... Dali jsme si několik skleniček vína a bylo domluveno. Nafotili jsme spolu pak mnoho kolekcí a jednou v noci mi přišla domů od toho fotografa sms-ka s fotkou z výkladu, na které stálo propiskou napsáno: Pronajmu, spěchá. Druhý den jsme tam volali a pláclí si s majitelkou. Z bývalé pultové prodejny potravin se stal Mikela da Luka showroom .) Je to takový mini showroom, oblepili jsme ho

zevnitř zrcadlem, aby se zdal větší a aby se tam zákaznice lépe viděly v celé svoji kráse v nových šatech od nás. A funguje to skvěle.

E-shop

Když nemáte v covidu do čeho píchnout, postavíte e-shop. Neasi? Když skončila karanténa, skončila i práce na eshopu a teď mě čeká redesign. Úspěšně rebranduju (alespoň si to myslím .)))

Barvy

Všechny barvy světa i ta má. Jo mám ráda jasné barvy: červenou, královskou modrou, limetku, mango, nově i bordó. Žádné temné černoháby, máme veselé barvy a holkám se to líbí.

Expanze

Tak tohle je téma na celý článek ale ještě ho nemám úplně zpracované ani rozjeté... Ale budujeme brand. Chceme aby značku znalo hodně lidí, a pak se rozhodli jestli chtějí ochutnat.

Opravdový byznys

Co je opravdový byznys? Přesně nevím, myslím si ale, že je dobré být opravdovým člověkem, a pak bude i byznys opravdový, jak jinak?

Od začátku víš přesně, koho chceš oblékat a při jakých příležitostech. Koho? Kam? A proč? Co má ženám tvoje oblečení dodávat?

Musíte mít z toho dobrý pocit, z toho jak ste oblečená. První dojem

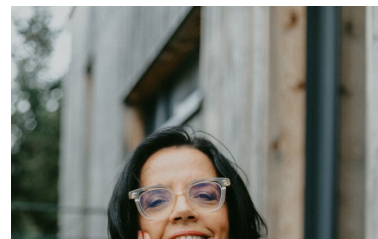
máte možnost udělat jen jednou. Jasně že jde to pak pracně napravit, ale i tak... Pokud se necítíte dobře v tom, co ráno na sebe navlíknete, pokazí vám to celý den. Vždyť je to úplně skvělé si ráno otevřít skříň a vybrat si kým budu. Něžná romantická duše? Tvrdá obchodnice?

Femme fatale? Drzá rokerka? Tak to ono – to, co mají moje outfity ženám dodat – pomoci ukázat tu možnost – si vybrat kým budu, jaká budu.

To je i vizí značky Mikela da Luka, že se žena pomocí šatů transformuje v odvážnější, sebevědomější, smyslnější verzi sama sebe, díky čemu se nebojí sáhnout po svých ambicích a snech.

Navrhuju šaty, které rozbíjí normu, nesledují stereotypy, svým rafinovaným střihem respektují a oslavují tělo ženy a jednoduchou změnou stylingu se přizpůsobí různým emočním polohám.

Naše zákaznice není spoutaná číslem, které má v občance. Ale je DOSPĚLÁ. Dost dospělá na to, aby věděla jaká je anebo chce být. Aby věděla, že svět není školka ani safespace a že když něco chce, musí si za tím jít. Také ví, že život je mnohobarevný, někdy je to la Dolce vita, někdy romantika a jindy zase „strictly business“ ale může to být taky trochu punk. Nejlepší je, když je to rock&roll. Má smysl pro humor a dostatečně zvládnuté ego, umí se sama sobě zasmát.

Svou značku jsi zakládala na mateřské, před tím jsi byla učitelkou biologie, následně grafická designérka. Od začátku jsi věděla, že to bude tvůj byznys, nebo jsi hledala, čím se zabavit při dětech a vymklo se ti to z rukou? A co bys poradila dnešním rodičům na mateřské žmoulajícím v rukách svůj sen? Postupovala bys z dnešního pohledu stejně jako tenkrát?

Nikdy nelituji, co a jak jsem udělala. Prostě jsem to tehdy udělala nejlíp, jak jsem uměla s těmi informacemi, co jsem měla. Důležité je to odhodlání něco udělat a ty činy. Sen se nestane skutečností, pokud

něco neuděláte. Takže směle do toho! Jasně, že se to vymkne z rukou, ale s každým pádem jsme silnější a odolnější. Je to hra.

Bydlíš se svou rodinou v Řevnicích. Co vás sem přivedlo?

Uvažovala jsi někdy o tom otevřít svůj showroom (i) tady?

Ne. Ale když někdo otevře multibrand, tak to tam určitě nabídnu.

Spousty místních žen mi říká, že se jim nechce do Prahy.

Mikela da Luka se stále rozrůstá, kolik teď pro tebe pracuje lidí? A k čemu nikoho místo sebe nepustíš?

Na denní bázi 10, jinak asi 30?

Všude někoho pouštím, je supr slyšet jiný názor, vidět jiný návrh. Já vlastně všechno konzultuju s někým. Kouč mi vidí do financí, švadlenky do návrhů, prodavačky do byznys plánů, marketáček do brandu, a nechám jich do toho kecat. Baví mě to takhle víc. A myslím, že je taky. Jelikož lidi co se mnou pracují, nejsou jen výkonnou složkou. Jsou kreativní součástí různých procesů. A měla jsem obrovské štěstí na ty lidi. Všichni popadali z nebe a jsou skvělí.

Co ty a slow fashion? Už v době, kdy to ještě nebylo tolik in, jsi přešívala věci koupené v sekáčích a dávala jim nový život.

Neplánuješ znovu udělat kolekci postavenou na tomto principu?

Ne teď. Je to strašně pracný, a vlastně nerentabilní. Považuji ale svoji značku za slow. Sice nepěstuju bavlnu, ale děláme z kvalitních materiálů, které jen tak nevyhodíte ani po letech praní. A vše děláme ručně – střihy, šití, potisk, balení... Milujeme látky, papír, prostě matroš

pod rukama.

Jaké oblečení ty sama ráda nosíš? A kolik kousků své značky máš v šatníku?

Nosím ráda trika bez rukávu, džíny a kožený boty. Miluji extravagantní kousky a vždy něco „trochu jinak“ na sobě mám.

Momentálně mám v šatníku asi 80-90 produktů vlastní značky.

To, že miluješ svoji práci, je evidentní. Jak vedle toho nejraději odpočíváš?

Moře a hory musím alespoň jednou do roka. Úplně konzervativně v létě moře a loď, v zimě hory a lyže.

No a teď, když je moje hobby už mojí práci, tak si nacházím nového koníčka. A tím je dj-ing. V padesáti dobrý ne?

Takže na příští párty vám ráda zahraju.

Rozhovor: Anna Hau

© 2023 Srdcaři od Berounky | Tvorba webu: **Renata Pavlíková**